EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 14.5.2018
COM(2018) 266 final

RAPPORT FRÅN KOMMISSIONEN TILL EUROPAPARLAMENTET OCH RÅDET

om utövandet av den befogenhet att anta delegerade akter som tilldelats kommissionen i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/66/EG om batterier och ackumulatorer och förbrukade batterier och ackumulatorer och om upphävande av direktiv 91/157/EEG

RAPPORT FRÅN KOMMISSIONEN
TILL EUROPAPARLAMENTET OCH RÅDET
om utövandet av den befogenhet att anta delegerade akter som tilldelats kommissionen i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/66/EG om batterier och ackumulatorer och förbrukade batterier och ackumulatorer och om upphävande av direktiv 91/157/EEG

1. INLEDNING

I direktiv 2006/66/EG om batterier och ackumulatorer och förbrukade batterier och ackumulatorer[1] (nedan kallat *batteridirektivet*) fastställs regler för att minimera den negativa inverkan som batterier och ackumulatorer och förbrukade batterier och ackumulatorer[2] har på miljön och därigenom bidra till att skydda, bevara och förbättra kvaliteten på miljön. Det föreskriver också åtgärder för att harmonisera kraven beträffande tungmetallhalten i samt märkningen av batterier och ackumulatorer och därigenom se till att den inre marknaden fungerar väl. Direktivet har ändrats flera gånger[3].

Genom direktivet ges kommissionen befogenhet att anta delegerade akter, enligt artikel 23a, i syfte att

- fastställa kriterier för bedömning av motsvarande förhållanden för återvinning av förbrukade batterier som äger rum utanför EU, enligt artikel 15.3, för att komplettera de bestämmelser som avses i artikel 15.2[4],
- fastställa närmare bestämmelser om kapacitetsmärkning av bärbara batterier och bilbatterier, enligt artikel 21.2,
- bevilja undantag från märkningskraven i artikel 21.

2. RÄTTSLIG GRUND

Föreliggande rapport krävs enligt artikel 23a i det ändrade batteridirektivet. Enligt denna artikel har kommissionen befogenhet att anta delegerade akter för en period av fem år från och med den 30 december 2013. Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenhet senast nio månader före utgången av perioden av fem år. I enlighet med artikel 23a.2 ska delegeringen av befogenhet genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, såvida inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga.

---

1 EUT L 266, 26.9.2006, s. 1.

2 Termerna ”batterier” och ”ackumulatorer” används nedan som synonymer utan betydelseskillnad.

3 Direktiv 2008/12/EG (EUT L 76, 19.3.2008, s. 39), direktiv 2008/103/EG (EUT L 327, 5.12.2008, s. 7) och direktiv 2013/56/EU (EUT L 329, 10.12.2013, s. 5).

4 Förordning (EEG) nr 259/93 (EGT L 30, 6.2.1993, s. 1), rådets förordning (EG) nr 1420/1999 (EGT L 166, 1.7.1999, s. 9) och kommissionens förordning (EG) nr 1547/1999 (EGT L 185, 17.7.1999, p. 1).

3. UTÖVANDE AV DELEGERINGEN

3.1. Kriterier för bedömning av motsvarande förhållanden för återvinning av förbrukade batterier och ackumulatorer som äger rum utanför EU, artikel 15.3

Enligt artikel 15.2 i batteridirektivet får förbrukade batterier som exporteras från EU tillgodoräknas med avseende på de skyldigheter och den återvinningsgrad som fastställs i bilaga III till direktivet endast om det klart kan påvisas att återvinning ägt rum under förhållanden som motsvarar kraven i direktivet. I artikel 15.3 ges kommissionen befogenhet att anta delegerade akter för att fastställa närmare bestämmelser i detta avseende, särskilt kriterier för bedömning av sådana motsvarande förhållanden.

Det bör noteras att artikel 10.3 i direktiv 2012/19/EU av den 4 juli 2012 om avfall som utgörs av eller innehåller elektrisk och elektronisk utrustning (WEEE)[5] innehåller en liknande bestämmelse om WEEE som exporteras från EU. Eftersom miljöaspekterna är jämförbara, de beaktade skyldigheterna liknande och de aktörer som ansvarar för verksamheten i fråga (aktörer som arbetar med insamling, export och återvinning samt offentliga myndigheter) till stor del sammanfaller, anser kommissionen att bestämmelserna om sådana ”motsvarande förhållanden” bör följa samma metod för båda områdena.

Kriterierna för bedömning av motsvarande förhållanden för WEEE som exporteras från EU har ännu inte utarbetats[6]. Kommissionen har för avsikt att överväga kriterier för bedömning av motsvarande förhållanden för återvinning av batterier efter det att kriterier avseende WEEE har utarbetats. Dessutom utvärderas batteridirektivet för närvarande, och relevant information som samlas in under denna process kommer också att bedömas.

3.2. Närmare bestämmelser om kapacitetsmärkning av bärbara sekundära (laddningsbara) batterier och bilbatterier, artikel 21.2

Enligt artikel 21.2 i direktivet ges kommissionen befogenhet att anta delegerade akter om fastställande av närmare bestämmelser som kompletterar kravet att medlemsstaterna ska se till att kapaciteten hos alla bärbara batterier och bilbatterier anges på produkterna på ett synligt, lättläst och outplånligt sätt, däribland harmoniserade metoder för fastställande av kapacitet och lämplig användning.

År 2010 antog kommissionen regler om kapacitetsmärkning av bärbara sekundära (laddningsbara) batterier och ackumulatorer samt bilbatterier och bilackumulatorer[7]. Tänkbara möjligheter att harmonisera bestämmelserna om kapacitetsmärkning för bärbara primära (icke-laddningsbara) batterier bedömdes också.

---

5 EUT L 197, 24.7.2012, s. 38.

6 Som förklaras närmare i rapporten från kommissionen till Europaparlamentet och rådet om utövandet av den befogenhet att anta delegerade akter som tilldelats kommissionen i enlighet med direktiv 2012/19/EU om avfall som utgörs av eller innehåller elektrisk och elektronisk utrustning (WEEE), COM(2017) 172 final.

7 Kommissionens förordning (EU) nr 1103/2010 (EUT L 313, 30.11.2010).

Slutsatsen av de studier som genomfördes[8] var att det inte ännu fanns någon tillgänglig enkel och genomförbar kapacitetsmärkning för dessa batterityper. Följaktligen gav kommissionen i uppdrag åt Europeiska kommittén för elektroteknisk standardisering (Cenelec) att utvärdera möjligheten att fastställa en standardiserad metod för kapacitetsmärkning av primära bärbara batterier. Efter sin granskning konstaterade de att ingen lämplig metod kunde konstateras vara tillgänglig för att uppfylla kraven i batteridirektivet. [9]

Situationen har inte förändrats sedan dess, och kommissionen konstaterar därför att det för närvarande inte är möjligt att fastställa harmoniserade metoder för kapacitetsmärkning av bärbara primära batterier.

Kommissionen kommer att bedöma situationen på nytt när den pågående översynen av direktivet har avslutats.

3.3. Beviljande av undantag från märkningskraven i artikel 21 i batteridirektivet, artikel 21.7

Enligt artikel 21.7 i direktivet har kommissionen befogenhet att anta delegerade akter för att bevilja undantag från de märkningskrav som fastställs i artikel 21. Kommissionen har inte mottagit någon begäran om beviljande av undantag från kraven under den period som omfattas av denna rapport.

4. SLUTSATSER

Kommissionen har inte använt sig av den delegerade befogenhet som avses i artikel 23a i batteridirektivet under den period som omfattas av denna rapport. Den kan göra det i framtiden, av de orsaker som anges.

Kommissionen uppmanar Europaparlamentet och rådet att ta del av denna rapport.

---

8 http://ec.europa.eu/environment/waste/batteries/pdf/battery_report_june2010.pdf, http://ec.europa.eu/environment/waste/batteries/pdf/battery_report.pdf

9 *Feasibility Study on Labelling and Efficiency of Primary Batteries (2012)*, finns på: http://ec.europa.eu/environment/waste/batteries/pdf/CENELEC%20feasibility%20study.pdf